

Det er altså en speciel gruppe, som efter pålydende skal have hjælp ud fra, at virksomhederne skal påtage sig deres sociale ansvar, men vel at mærke over skattevæsenet. Men hvorfor kun en speciel gruppe inden for erhvervslivet?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Generelt kan vi jo sige, at vi giver 1,5 mia. kr. ekstra til sundhedsvæsenet, og vi giver dem på en sådan måde, at vi forlanger, at der bliver produceret noget. Det er der så flere amter, der får problemer med, for lige pludselig skal de levere varen for de penge, vi giver.

Men vi giver 1,5 mia. kr. til forskel fra de tidligere regeringspartier, som ikke havde nogen intentioner om at give ekstra penge til sundhedsvæsenet; som ikke følte, at der var noget problem i sundhedsvæsenet med lange ventelister. Det gør vi. Og så går vi ind og siger, at nu vil vi gerne give virksomhederne mulighed for at tage et socialt ansvar, så vi kan få medarbejderne tilbage igen på arbejdsmarkedet, så de ikke er på sygedagpenge. Der er mange vindere ved det her, men især arbejdstageren: At han ikke bliver beskattet af den sygdomsbehandling, han får.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Nu dukker de der 1,5 mia. kr. så op en ekstra gang. I de sidste 9 år er der i gennemsnit givet det, der svarer til 1,3 mia. kr. årlig. Så gives der 1,5 mia. kr. i 2002 – og kun i 2002 og ikke i 2003. Hvis vi bare siger, at regeringen holder i 2 år, så giver 1,5 mia. kr. over de 2 år i snit 0,75 mia. kr. pr. år. Det er mindre end 1,3 mia. kr.

Man fremstiller det, som om de der 1,5 mia. kr. er mange penge. Det er overhovedet ikke mange penge. Samtidig henter forskellige ministre en hel masse penge fra amter. Netto fjerner man penge. Så den skal man altså ikke bruge ved den her behandling. Den har jo sådan set heller ikke noget med sagen at gøre i øvrigt.

Kl. 15.55

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Nu taler Venstres ordfører om 1½ mia. til sundhedsvæsenet. Hvis nu regeringen selv troede på sin politik, så ville det jo netop føre til, at det lovforslag, vi nu behandler, ville være fuldstændig unødvendigt. Men det må regeringen jo ikke tro på, og det må vi så bare konstatere. Jeg kan sige, at det eneste, de 1½ mia. og det her lovforslag

har tilfælles, er, at ingen af dem hjælper den ældre medicinske patient.

Men jeg mangler stadig væk at høre fra Venstres ordfører, om det er korrekt, at når regeringen nu synes, at arbejdsgiveren skal kunne vælge ud blandt sine medarbejdere, hvem der skal have sundhedsbehandling, er det så netop et udtryk for arbejdsgivernes frie ledelsesret?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg fik bare ikke noget svar på, hvorfor lovforslaget ikke omfatter selvstændige erhvervsdrivende og deres medhjælpende hustruer.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Til fru Sandy Brinck: Det er jo summen af mange indsatser, der skal gøre, at vi får nedbragt ventelisterne. Det vil så betyde, at vores politik bliver gennemført hurtigere, og det har jeg ikke noget imod. Det er jo summen af mange indsatser.

Så synes jeg, det er helt utroligt, at det med skat på sygdom altså er noget, der optager partierne til venstre for midten. Hvis ens arbejdsgiver sørger for, at man får opereret knæet og hurtigt kommer tilbage igen, så skal man altså beskattes af det. Og det har man så ikke noget imod.

Nu kommer man med et lovforslag, der skal gøre, at det ikke er tilfældet. At man bliver skattefri. Det her er bare en videreførelse af alkoholbehandlingsproblematikken. Jeg synes, det er særdeles godt, og så synes jeg, at man skal tænke på, at arbejdstageren kommer hurtigt tilbage på arbejde og ikke er på sygedagpenge. Der er mange vindere i det her spil, og jeg synes, det er et særdeles godt forslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Sandy Brinck for sin tredje og sidste korte bemærkning og det samme for hr. Ole M. Nielsen.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Her siger Venstres ordfører, at det er summen af alle initiativer, og det får mig til at gøre opmærksom på, at det, der godt kan undre os, der ikke har været med i Venstres forvandlingsproces, er, at Venstre i sit finanslovpålæg til år 2002 skrev, at Venstre ikke ønskede et forsikringsfinansieret sundhedsvæsen. Så er det bare meget, meget